

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 9Co/674/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4312203995
Dátum vydania rozhodnutia: 25. 09. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Katarína Marčeková
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2014:4312203995.1

Uznesenie

Krajský súd v Nitre v právnej veci navrhovateľa: BL Telecom debt, s. r. o. so sídlom Bratislava, Šoltésovej 14, IČO: 45 535 108, zast. Advokátska kancelária SOUKENÍK - ŠTRPKA, s. r. o. so sídlom Bratislava, Šoltésovej 14, IČO: 36 862 711, proti odporcovi: Q. Q., nar. XX. XX. XXXX, naposledy bytom H., W. XXX/X, toho času na neznámom mieste, zast. opatrovníčkou E. R., bytom A., P. F., za účasti vedľajšieho účastníka na strane odporcu: Občianske združenie právna pomoc spotrebiteľom so sídlom Košice, Sofijská 13, IČO: 42 247 268, zast. JUDr. Ladislavom Miklušom, advokátom so sídlom Košice, Stará baštová 2, IČO: 35 569 298, o zaplatenie 499,57 eura s príslušenstvom, o odvolaní vedľajšieho účastníka na strane odporcu proti rozsudku Okresného súdu Levice zo dňa 12. decembra 2013 č. k. 13C/243/2012-143, takto

rozhodol:

Odvolací súd rozsudok súdu prvého stupňa v napadnutej časti, týkajúcej sa výroku o trovách konania vedľajšieho účastníka m e n í takto:

Navrhovateľ je povinný zaplatiť vedľajšiemu účastníkovi náhradu trov konania v sume 127,65 eura na účet jeho právneho zástupcu JUDr. Ladislava Miklušá do troch dní od právoplatnosti tohto rozhodnutia.

Navrhovateľ je povinný zaplatiť vedľajšiemu účastníkovi náhradu trov odvolacieho konania v sume 25,45 eura na účet jeho právneho zástupcu JUDr. Ladislava Miklušá do troch dní od právoplatnosti tohto rozhodnutia.

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom súd prvého stupňa uložil odporcovi povinnosť zaplatiť navrhovateľovi sumu 1,66 eura s 9,5 % ročným úrokom z omeškania od 12. 03. 2009 až do zaplatenia, do troch dní odo dňa nadobudnutia právoplatnosti rozsudku, návrh v prevyšujúcej časti zamietol a odporcovi, ani vedľajšiemu účastníkovi náhradu trov konania nepriznal. Rozhodnutie vo veci samej odôvodnil ustanoveniami § 51, § 517 ods. 1 veta prvá, 2, § 524 ods. 1, 2, § 544 ods. 1, 2 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník (ďalej len Občiansky zákonník), § 42 ods. 4 písm. b) zákona č. 610/2033 Z. z. (správne malo byť 610/2003) o elektronických komunikáciách, § 3 ods. 1 nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z. z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka a vykonaným dokazovaním zistil, že právny predchodca navrhovateľa EuroTel Bratislava a. s. uzavrel dňa 15. 04. 2005 s odporcom zmluvu o pripojení. Zmluvu o pripojení súd posúdil podľa § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka ako spotrebiteľskú zmluvu. Na základe dodatku k zmluve o pripojení, ktorý bol uzavretý medzi právnym predchodcom navrhovateľa a odporcom dňa 15. 04. 2005, je zrejmé, že právny predchodca navrhovateľa sa zaviazal zabezpečiť odporcovi predaj zľavneného mobilného telefónu Nokia 6100 a odporca sa zaviazal, že po dobu 24 mesiacov od dátumu uzavretia dodatku nepožiadá o vypojenie SIM karty z prevádzky a nedopustí sa takého konania a neumožní také konanie, na základe ktorého by podniku vzniklo právo zrušiť zmluvu o pripojení odstúpením od nej alebo právo vypovedať zmluvu o pripojení z dôvodov porušenia povinnosti zo strany účastníka. Pre prípad porušenia povinnosti odporcom bola dohodnutá v bode 5 dodatku k zmluve o

pripojení zmluvná pokuta vo výške 497,91 eura. Zo znenia obsahu dodatku bolo podľa súdu zrejmé, že navrhovateľ po dobu 24 mesiacov od uzavretia Dodatku k zmluve o pripojení zo dňa 15. 04. 2005 mal poskytovať odporcovi elektronické telekomunikačné služby v období od 15. 04. 2005 do 15. 04. 2007. V prípade, ak by odporca porušil svoje povinnosti, tak ako je to zakotvené v dodatku k zmluve o pripojení, navrhovateľ, resp. právny predchodca navrhovateľa by bol oprávnený sankcionovať odporcu za porušenie povinnosti písomne dohodnutou zmluvnou pokutou vo výške 497,91 eura. Navrhovateľ si v podanom návrhu uplatnil od odporcu zmluvnú pokutu, ktorá bola vyúčtovaná faktúrou č. 7001912231 na sumu 497,91 eura s termínom splatnosti do 11. 03. 2010 a faktúrou pod č. 7901786710 si uplatnil sumu vo výške 1,66 eura z titulu oneskorenia platby s termínom splatnosti do 11. 03. 2009. Navrhovateľ však nepreukázal, že odporca porušil svoje povinnosti v dobe viazanosti od 15. 04. 2005 do 15. 04. 2007. Súd zistil, že všetky faktúry zaslané navrhovateľom sa datujú do obdobia po uplynutí doby viazanosti t.j. po 15. 04. 2007, preto nárok na zaplatenie zmluvnej pokuty zamietol. O trovách konania voči odporcovi súd rozhodol podľa § 142 ods. 2 OSP, čo odôvodnil tým, že odporca mal neúspech v pomerne nepatrnej časti a odporcovi, ktorému nevznikli žiadne trovy konania, trovy konania nepriznal. O trovách vedľajšieho účastníka, ktorý vystupoval na strane odporcu súd rozhodol tak, že súd vedľajšiemu účastníkovi trovy konania nepriznal, z toho dôvodu, lebo vedľajší účastník vo svojom vyjadrení, ktoré podával počas konania neuvádzal dôvody, ktoré viedli k zamietnutiu návrhu. To znamená, že súd rozhodol na základe skutočností, ktoré zisťoval sám z vlastnej iniciatívy a nezisťoval ich na podnet vedľajšieho účastníka. Dôvody, ktoré viedli k zamietnutiu návrhu vedľajší účastník vo svojich stanoviskách a vyjadreniach neuvádzal.

Proti tomuto rozsudku v časti, týkajúcej sa nepriznania náhrady trov konania vedľajšiemu účastníkovi podal v zákonnej lehote odvolanie vedľajší účastník, domáhajúc sa ním jeho zmeny a uloženia povinnosti navrhovateľovi zaplatiť mu trovy konania. Namietal nesprávne právne posúdenie veci súdom prvého stupňa. Okrem toho svoje odvolanie odôvodnil tým, že jeho trovy boli účelne vynaložené, pretože súviseli s konkrétnou procesnou situáciou, keďže bez prevzatia veci nemožno hovoriť o právnom zastúpení. Čo sa týka podania vyjadrenia vedľajšieho účastníka zo dňa 05. 06. 2012, poukázal vedľajší účastník na skutočnosť, že navrhovateľ si uplatnil nárok na zaplatenie neprijateľnej zmluvnej podmienky, a už len táto obrana bola účelná a viedla k zamietnutiu žaloby ako takej. Vo vyjadrení zo dňa 05. 06. 2012 sa vedľajší účastník vyjadril k nedostatku skutkového vymedzenia žaloby, keď zo žaloby nebolo zrejmé, za aké konkrétne porušenie povinnosti si uplatnil navrhovateľ nárok na zaplatenie zmluvnej pokuty. Práve vďaka vyjadreniu vedľajšieho účastníka navrhovateľ predložil jednotlivé neuhradené faktúry za poskytnuté služby, prostredníctvom ktorých si navrhovateľ splnil svoju povinnosť tvrdiť rozhodujúce skutočnosti pre posúdenie dôvodnosti jeho nároku na zaplatenie zmluvnej pokuty a z ktorých súd zistil, že sa jedná o nedoplatky, ktoré vznikli po dobe viazanosti spotrebiteľa, a preto žalobu zamietol. V tejto súvislosti vedľajší účastník uviedol, že uvedené faktúry mu súd nezaslal na vyjadrenie, čím mu odňal aj možnosť konať pred súdom. Záverom si okrem trov prvostupňového konania za 3 úkony právnej služby po 34,86 eura a režijných paušálov k úkonom (2 x 7,63 eura + 1 x 7,81 eura) vo výške 23,07 eura, uplatnil aj trovy odvolacieho konania vo výške 25,45 eura (odvolanie proti výroku o trovách konania - 17,43 eura a režijný paušál - 8,04 eura).

Navrhovateľ k odvolaniu vedľajšieho účastníka na strane odporcu uviedol, že podstatnou podmienkou vstupu vedľajšieho účastníka do konania je súhlas hlavného účastníka, na strane ktorého vedľajší účastník chce vystupovať. Poukázal pri tom na uznesenie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 3 Cdo 188/2012 zo dňa 05. 02. 2013. Taktiež poukázal na skutočnosť, že ignorovaním názoru hlavného účastníka a svojvoľným vstupovaním vedľajšieho účastníka do konania, sú mu poskytované citlivé osobné údaje hlavných účastníkov konania. Mal za to, že v takomto prípade môže dôjsť k porušeniu čl. 19 Ústavy SR. Okrem toho poukázal na neúčelnosť uplatnených a priznaných trov právneho zastúpenia vedľajšieho účastníka na strane odporcu. Trovy právneho zastúpenia, ktoré si uplatňuje vedľajší účastník, neboli podľa navrhovateľa nevyhnutne potrebné na účelné bránenie práva. V tejto súvislosti poukázal na uznesenie Krajského súdu v Banskej Bystrici zo dňa 25. 04. 2012 sp. zn. 17Co/91/2012. Tým, že vedľajší účastník žiada priznať trovy právneho zastúpenia priznáva, že odporcovi neposkytol pomoc pri ochrane jeho práv ako spotrebiteľa. V uvedenom prípade poskytol odporcovi právnu pomoc advokát. Žalobca poukázal na skutočnosť, že v súčasnosti existuje veľký počet rozhodnutí, ktoré sa týkajú obdobných konaní a nič nebráni vedľajšiemu účastníkovi, aby vstúpil do konania bez právneho zástupcu a na súvisiace rozhodnutia poukázal. Podľa názoru navrhovateľa ide len o hromadný vstup združení na ochranu práv spotrebiteľa ako vedľajšieho účastníka do súdnych konaní, pričom vstupujú do sporov

automaticky zastúpené právnym zástupcom bez toho, aby vopred vedeli o konkrétnych okolnostiach sporu. Je potom otázne, či je účelom vstupu do konaní ochrana spotrebiteľa alebo zisk, ktorý vznikne z priznaných trov konania. Vyjadrenie právneho zástupcu účastníka nie sú podľa názoru navrhovateľa potrebné pre rozhodnutie súdu v jednotlivých konaniach a na ochranu spotrebiteľa, a nie sú žiadnou pridanou hodnotou pre spotrebiteľa, nakoľko súd má povinnosť na tieto skutočnosti prihliadať ex officio.

Opatrovníčka odporcu k odvolaniu vedľajšieho účastníka na strane odporcu uviedla, že s podaným odvolaním súhlasí.

Krajský súd v Nitre ako súd odvolací (§ 10 ods. 1 OSP) preskúmal vec bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 214 ods. 2 OSP) a dospel k záveru, že odvolanie vedľajšieho účastníka je dôvodné, preto rozsudok súdu prvého stupňa v napadnutej časti týkajúcej sa výroku o trovách konania vedľajšieho účastníka podľa § 220 OSP zmenil.

Z obsahu podaného návrhu navrhovateľa a z obsahu spisu vyplýva, že navrhovateľ sa ním proti odporcovi domáhal vydania platobného rozkazu, ktorým by mu súd uložil povinnosť zaplatiť sumu 499,97 eura s úrokom z omeškania vo výške 9,50 % p. a. zo sumy vo výške 1,66 eura za obdobie odo dňa 12. 03. 2009 do zaplattenia a vo výške 9,00 % p. a. zo sumy vo výške 497,91 eura za obdobie odo dňa 12. 03. 2010 do zaplattenia a trovy konania. V žalobnom návrhu navrhovateľ uviedol, že odporca ako záujemca uzavrel s jeho právnym predchodcom ako poskytovateľom v zmysle § 43 zákona č. 610/2003 Z. z. o elektronických komunikáciách v znení neskorších predpisov zmluvu č. 2021988. Predmetom zmluvy bolo poskytovanie elektronickej komunikačnej služby jeho právnym predchodcom. Odporca sa zaviazal riadne odoberať službu a platiť za ňu riadne a včas poplatky dohodnuté v aktuálnom cenníku, pričom jeho povinnosťou bolo aj v prípade nedodržania zmluvných povinností voči právnemu predchodcovi navrhovateľa uhradiť zmluvnú pokutu, ktorej výška bola dohodnutá v Zmluve/Dodatku o pripojení. V uvedenom prípade došlo k sankcionovaniu odporcu za to, že nespĺnil svoju povinnosť riadne a včas uhrádzať cenu za poskytnuté služby, v dôsledku čoho musela byť jeho SIM karta/koncové zariadenie vypojené z prevádzky a došlo k vystaveniu faktúr č. 7001912231, splatnej dňa 11. 03. 2010, znejúcej na sumu vo výške 497,91 eura a č. 7901786710, splatnej dňa 11. 03. 2009, znejúcej na sumu vo výške 1,66 eura.

Keďže súdu prvého stupňa sa nepodarilo doručiť platobný rozkaz zo dňa 29. 03. 2012, č. k. 10RO/92/2012-14 odporcovi, uznesením zo dňa 21. septembra 2012, č. k. 10RO/92/2012-36 súd prvého stupňa platobný rozkaz v plnom rozsahu zrušil.

Dňa 30. 04. 2012 bolo súdu doručené oznámenie vedľajšieho účastníka o vstupe do konania, v rámci ktorého požiadal okresný súd o zaslanie žalobného návrhu s prílohami. Následne dňa 08. 06. 2012 bolo súdu prvého stupňa doručené aj vyjadrenie v právnej veci zo strany vedľajšieho účastníka na strane odporcu, navrhujúc v ňom návrh navrhovateľa zamietnuť, vzhľadom na neprijateľnosť zmluvného dojednania o zmluvnej pokute.

Súd prvého stupňa napadnutým rozsudkom uložil odporcovi povinnosť zaplatiť navrhovateľovi sumu 1,66 eura s 9,5 % ročným úrokom z omeškania od 12. 03. 2009 až do zaplattenia, do troch dní odo dňa nadobudnutia právoplatnosti rozsudku, návrh v prevyšujúcej časti zamietol a odporcovi ani vedľajšiemu účastníkovi náhradu trov konania nepriznal. O trovách konania rozhodol v zmysle § 142 ods. 3 OSP, napriek tomu, že v odôvodnení rozhodnutia uviedol, že rozhodol podľa § 142 ods. 2 OSP. Uvedený rozsudok napadol v zákonnej lehote odvolaním vedľajší účastník na strane odporcu vo výroku, ktorým mu súd prvého stupňa nepriznal náhradu trov konania. Keďže vo veci samej, ako ani v časti trov konania odporcu účastníci konania odvolanie nepodali, rozsudok súdu prvého stupňa v týchto častiach nadobudol právoplatnosť.

Podľa § 93 ods. 4 OSP v konaní má vedľajší účastník rovnaké práva a povinnosti ako účastník. Koná však iba sám za seba. Ak jeho úkony odporujú úkonom účastníka, ktorého v konaní podporuje, posúdi ich súd po uvážení všetkých okolností.

Článok 47 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky priznáva každému právo na právnu pomoc v konaní pred súdmi. Pod pojem každý spadá aj vedľajší účastník konania. Vedľajší účastník nie je vylúčený z voľby, akým spôsobom si toto základné právo (na právnu pomoc v konaní pred súdmi) uplatní, ale musí počítať s tým, že aj vo vzťahu k nemu bude súd skúmať, či trovy konania boli účelne vynaložené a či je dôvod na priznanie náhrady trov proti neúspešnému účastníkovi.

Podľa § 137 OSP trovy konania sú najmä hotové výdavky účastníkov a ich zástupcov včítane súdneho poplatku, ušlý zárobok účastníkov a ich zákonných zástupcov, trovy dôkazov, odmena notára za vykonávané úkony súdneho komisára a jeho hotové výdavky, náhrada výdavkov právnickej osoby, ktorá je oprávnená zastupovať v konaní podľa osobitného predpisu, odmena správcu dedičstva a jeho hotové výdavky, tlmočné a odmena za zastupovanie, ak je zástupcom advokát.

Podľa § 142 ods. 3 OSP, aj keď mal účastník vo veci úspech len čiastočný, môže mu súd priznať plnú náhradu trov konania, ak mal neúspech v pomerne nepatrnej časti alebo ak rozhodnutie o výške plnenia záviselo od znaleckého posudku alebo od úvahy súdu; v takom prípade sa základná sadzba tarifnej odmeny advokáta vypočíta z výšky súdom priznaného plnenia.

S poukazom na ustanovenie § 93 ods. 4 OSP, ktoré výslovne ustanovuje, že vedľajší účastník má v konaní rovnaké práva a povinnosti ako účastník, je podľa odvolacieho súdu možné vyvodiť záver, že vedľajšiemu účastníkovi môže byť priznaná náhrada trov konania, ale len v tých prípadoch, kedy právo na náhradu trov konania vznikne účastníkovi, ktorého v konaní vedľajší účastník podporuje. Ak je cieľom združení na ochranu spotrebiteľa presadzovať oprávnené záujmy spotrebiteľov a právom spotrebiteľa chrániť a presadzovať svoje oprávnené záujmy aj prostredníctvom združení na ochranu spotrebiteľov, musí sa súd, ak sa združenie na ochranu spotrebiteľa zúčastní konania ako zástupca účastníka alebo vedľajší účastník na strane spotrebiteľa zaoberať tým, či takéto trovy konania boli účelne vynaložené na ochranu oprávnených záujmov spotrebiteľa. Vedľajšiemu účastníkovi umožňuje vstúpiť do konania ustanovenie § 93 ods. 2 a 3 OSP a to i z vlastného podnetu, pričom vstup vedľajšieho účastníka na strane odporcu odporca, resp. jeho opatrovníčka nenamietala. O námietkach navrhovateľa proti účasti vedľajšieho účastníka v konaní, rozhodol súd uznesením zo dňa 12. 07. 2013 č. k. 13C/243/2012-84, keď vstup vedľajšieho účastníka na strane odporcu pripustil. Odvolanie proti rozhodnutiu podané nebolo, preto dňa 05. 08. 2013 nadobudlo právoplatnosť. Občiansky súdny poriadok v ustanoveniach § 24 a nasl. umožňuje každému účastníkovi dať sa zastúpiť v konaní zástupcom, ktorého si zvolí. Takýmto zástupcom môže byť i advokát. Uvedené zákonné ustanovenie, ale ani čl. 47 ods. 2 Ústavy SR nevyklučuje, aby aj združenie na ochranu spotrebiteľa bolo zastúpené advokátom. Vychádzajúc z uvedeného je preto potrebné dospieť k záveru, že vedľajší účastník má v zásade právo na náhradu trov konania, avšak vždy je potrebné posudzovať účelnosť trov právneho zastúpenia v každom individuálnom prípade.

Vo vzťahu k vyjadreniu navrhovateľa k odvolaniu vedľajšieho účastníka odvolací súd podotýka, že nemožno súhlasiť s názorom o neúčelnosti trov konania vedľajšieho účastníka kvôli tomu, že v obdobných veciach existuje množstvo súdnych rozhodnutí a že na ne stačí len poukázať, a nie je preto potrebné právne zastupovanie. Uvedený argument je z hľadiska rovnoprávnosti účastníkov konania, a teda aj vedľajšieho účastníka neopodstatnený. Rovnako ako navrhovateľ, takisto aj odporca a vedľajší účastník majú právo nechať sa zastúpiť advokátom, ak to uznajú za vhodné a potrebné na uplatňovanie svojich práv. Pri akceptácii uvedeného argumentu, by aj navrhovateľ mohol v konaní pred súdom poukazovať na množstvo súdnych rozhodnutí v obdobných veciach, a teda aj jeho právne zastúpenie by malo byť potom vnímané ako neúčelné. Odvolací súd považuje za potrebné zdôrazniť aj to, že pri vstupe občianskeho združenia založeného na ochranu práv spotrebiteľov ako vedľajšieho účastníka do konania sa neskúma jeho vnútorná motivácia (teda, či je jeho motiváciou vstupu do konania zisk, zlepšenie ochrany práv spotrebiteľov, zvýšenie právneho povedomia medzi občanmi a pod.), ale to, či jeho činnosť a jej dôsledky objektívne smerujú k ochrane práv spotrebiteľa. Aj keby zo strany

takéhoto občianskeho združenia išlo o hromadný vstup do súdnych konaní ako vedľajšieho účastníka, kedy by bolo automaticky zastúpené právnym zástupcom bez toho, aby vopred vedelo o konkrétnych okolnostiach sporu a jeho vnútornou motiváciou vstupu do konania by bol zisk, ktorý vznikne z priznaných trov konania, neznamená to, že v konečnom dôsledku sa vďaka jeho účasti v konaní nedosiahne ochrana práv spotrebiteľa. Je potrebné zdôrazniť, že povinnosť platiť trovy konania neúspešného účastníka konania úspešnému účastníkovi konania obsahuje aj určitý sankčný prvok, ktorým sa má zabrániť tomu, aby dochádzalo k svojvoľnému alebo bezdôvodnému podávaniu návrhov na priznanie nedôvodného plnenia (napr. nárok založený na neprijateľných zmluvných podmienkach, na premlčaný nárok a pod.). Pokiaľ sa má ochrana práv spotrebiteľa dosiahnuť aj tým spôsobom, že do konania vstúpi právnická osoba založená na ochranu práv spotrebiteľa, pričom jej vnútornou motiváciou je získanie trov právneho zastúpenia, rozhodne to neodporuje úmyslu zákonodarcu, ktorý umožnil vstup takýchto právnických osôb do súdnych konaní ako vedľajších účastníkov. Každý navrhovateľ si musí byť pri podávaní návrhu vedomý, že v prípade podávania neodôvodnených alebo svojvoľných žalôb v spotrebiteľských veciach, môže do konania vstúpiť na stranu odporcu - spotrebiteľa, právnická osoba, ktorá si voči nemu bude môcť v prípade úspechu odporcu uplatniť účelne vynaložené trovy konania (vrátane trov právneho zastúpenia).

Pokiaľ súd prvého stupňa vedľajšiemu účastníkovi nepriznal náhradu trov konania, odvolací súd považuje jeho rozhodnutie za nesprávne. V danom prípade odvolací súd videl účelnosť vynaložených trov už v samotnom charaktere vedľajšieho účastníctva, keď vedľajší účastník vstúpil v danom konkrétnom prípade do konania za účelom ochrany práv spotrebiteľa. Neúčelnosť trov konania vedľajšieho účastníka nemožno posudzovať výhradne na základe toho, že vedľajší účastník vo svojom vyjadrení k žalobnému návrhu neuvádzal dôvody, ktoré nakoniec viedli súd k rozhodnutiu o zamietnutí návrhu. Okrem toho, vedľajší účastník vo svojom vyjadrení v skutočnosti namietal, že navrhovateľ neunesol dôkazné bremeno a povinnosť tvrdenia, teda uviesť, v čom spočíva jeho nárok na zaplatenie zmluvnej pokuty, nakoľko z obsahu žaloby nie je možné určiť, či právo navrhovateľa na zaplatenie zmluvnej pokuty vôbec vzniklo. Argumenty vedľajšieho účastníka neboli celkom zjavne nedôvodné alebo nesúvisiace s prejednávanou vecou, preto podľa názoru odvolacieho súdu nemožno hovoriť o neúčelnosti trov, ktoré mu v tomto konaní vznikli. Je nepochybné, že účasť vedľajšieho účastníka konania na strane odporcu do určitej miery prispela k tomu, že odporca mal v konaní neúspech len v nepatrnej časti.

Z týchto dôvodov odvolací súd uznesenie súdu prvého stupňa v napadnutej časti, týkajúcej sa nepriznania vedľajšiemu účastníkovi na strane odporcu náhrady trov konania, podľa § 220 OSP zmenil a vedľajšiemu účastníkovi priznal náhradu trov konania v sume 127,65 eura, pozostávajúcej z troch úkonov právnej služby (prevzatie veci, vyjadrenie k veci, vyjadrenie k námietke prípustnosti vedľajšieho účastníka), nakoľko boli vyčíslené v súlade s § 10 ods. 1 a § 16 ods. 3 vyhlášky č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb, keď pri tarifnej hodnote veci 499,57 eura predstavuje základná sadzba tarifnej odmeny za jeden úkon právnej služby sumu 34,86 eura, režijné paušály za rok 2012 sumu 15,26 eura (2 x 7,63 eura) a režijný paušál za rok 2013 sumu 7,81 eura.

O trovách odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa ustanovení § 224 ods. 1 a § 142 ods. 1 OSP tak, že vedľajšiemu účastníkovi na strane odporcu náhradu trov odvolacieho konania priznal vo výške 25,45 eura, tak ako si ju uplatnil, aj keď mu vznikol nárok na zaplatenie trov odvolacieho konania v sume 25,47 eura. Preskúmaním trov odvolacieho konania odvolací súd zistil, že sú vyčíslené v súlade s § 10 ods. 1, § 13a ods. 2 písm. b) a § 16 ods. 3 vyhlášky č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb, keď pri tarifnej hodnote veci 499,57 eura predstavuje základná sadzba tarifnej odmeny za jeden úkon právnej služby (odvolanie proti výroku o trovách konania) sumu 17,43 eura a režijný paušál za rok 2014 sumu 8,04 eura.

Toto rozhodnutie bolo v senáte prijaté pomerom hlasov 2 : 1.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu nie je prípustné odvolanie.